

KUPCZYK (8) *sb m*

sg N kupczyk (3). $\diamond$ *V* kupczyku (1). $\diamond$ *pl N* kupczycy (4).

Sł stp brak, Cn s. v. ciesielczyk, Linde XVII(XVIII) w.

Dem. od „kupiec” ‘człowiek zajmujący się kupnem i sprzedażą’; drobny kupiec, pośrednik handlowy; proxeneta Murm, BartBydg (8) : Murm 187; BartBydg 125; Any twoia rzecz kupcziku/ Y kazdy zwas rzemieśniku. O świętim lię pyłmie pytać SeklKat A4; RejKup x7v; Towar cudzy z szkoda wieść/ á lwemu precz wynić. Iako czynią kupczycy co przedaią frászki BielSat C3 [idem BielRozm 20]; BielRozm 10, 20.

W porównaniu (1): Bo fnąc iednak prawie wlytczy Tu miefkamy by kupczyczy. Kazdy znas fwoy handel wiedzie Nakonieć na defcze iedzie. RejKup b3v.

JB